

**Các phương diện của nếp sống Hội thánh
dưới sự cai trị của Đức Chúa Trời**

Đọc Kinh văn: Phục. 1:9-18; 15:10; 22:9; 25:13-16; 1 Cô. 10:6, 11

I. Lịch sử của con dân Israel là hình bóng về Hội thánh—1 Cô. 10:6,11:

- A. Trong sự sắp xếp có tính quản trị của Ngài, Đức Chúa Trời đã chọn lựa con dân Israel, hậu tự của Áp-ra-ham, và làm họ trở thành dân của Ngài là hình bóng về Hội thánh—La. 9:11-13; Công. 7:38:
1. Trong Cựu Ước, Hội thánh không được nhắc đến bằng lời rõ ràng, nhưng có những hình bóng miêu tả về Hội thánh—Sáng. 2:21-24; 1 Sứ. 28:11-19.
 2. Con dân Israel, là dân được Đức Chúa Trời lựa chọn, là hình bóng tập hợp vĩ đại nhất về Hội thánh, mà trong đó chúng ta thấy rằng Hội thánh đã được Đức Chúa Trời lựa chọn và cứu chuộc, vui hưởng Christ và Linh là sự cung ứng sự sống, xây dựng nơi cư ngụ của Đức Chúa Trời, thừa hưởng Christ là phần hưởng, suy thoái và bị phụ tù, được khôi phục và chờ đợi sự trở lại của Đấng Christ.
 3. Phao-lô áp dụng lịch sử của con dân Israel cho nếp sống Hội thánh Tân Ước—1 Cô. 5:7-8; 10:1-13:
 - a. Trong sách Hê-bơ-rơ và 1 Cô-rin-tô, Phao-lô chỉ ra rõ ràng rằng những điều xảy ra cho con dân Israel là hình bóng về các tín đồ—10:6.
 - b. Toàn bộ lịch sử của Israel là câu chuyện về Hội thánh,
- B. Kinh Thánh chứa đựng hai lịch sử—lịch sử của Israel và lịch sử của Hội thánh—Công. 7:1-53; Khải. 2—3:
1. Lịch sử của con dân Israel là một hình bóng, và lịch sử của Hội thánh là sự ứng nghiệm của hình bóng ấy.
 2. Trong Cựu Ước, chúng ta có hình bóng, bức tranh, về gia tể của Đức Chúa Trời liên quan đến Hội thánh, và trong Tân Ước, gia tể của Đức Chúa Trời liên quan đến Hội thánh đã được ứng nghiệm—1 Ti. 1:4; Êph. 1:10; 3:9-11.

II. Đức Chúa Trời có một sự cai trị trong vũ trụ, và cũng có một sự cai trị trong Hội thánh—Khải. 4:2; 5:6; Công. 14:23; Tít 1:5:

- A. Đức Chúa Trời muốn thi hành sự cai trị của Ngài trong vũ trụ qua Hội thánh—Êph. 1:10, 22-23.
- B. Giữa vòng con dân Israel có tình huống đầy sự cai trị và quản trị của Đức Chúa Trời; sự phối hợp và xây dựng trong Xuất Ai Cập Kí và Dân Số Kí là ở dưới sự quản trị và cai trị của Đức Chúa Trời.
- C. Sự cai trị thần thượng giữa dân của Đức Chúa Trời là thần quyền—Khải. 4:2; 5:6:
1. Thần quyền là được Đức Chúa Trời cai trị theo những gì Ngài là—Thi. 89:14.
 2. Sự quản trị của Đức Chúa Trời giữa vòng con dân Israel là thần quyền, nghĩa là chính Đức Chúa Trời cai trị, trị vì, quản trị, dân sự cách trực tiếp song vẫn phải qua những tác nhân; những tác nhân này là các thầy tế lễ và trưởng lão cùng làm việc với nhau vì thần quyền của Đức Chúa Trời—Phục. 1:9-18.
 3. Thần quyền giữa vòng con dân Israel là sự cai trị theo sự phát ngôn liên tục của Đức Chúa Trời như được viết trong kinh luật, và sự phát ngôn tức thì của Đức Chúa Trời qua bảng đeo ngực của thầy tế lễ thượng phẩm bằng U-rim và Thu-mim—Xuất. 28:30; Lê. 8:8; Dân. 27:21; Phục. 33:8.
- D. Sự cai trị của Đức Chúa Trời trong sự quản trị Hội thánh không chuyên chế cũng không dân chủ; chuyên chế là loại chế độ độc tài, còn dân chủ là chính quyền bởi người dân theo ý kiến của người dân—Công. 14:23; Tít 1:5:

1. Trong nếp sống Hội thánh, chúng ta tôn trọng uy quyền của Đức Chúa Trời là sự cai trị chúng ta; như thế, sự cai trị trong Hội thánh là thần quyền—Êph. 1:10, 22-23; Côl. 2:19.
 2. Ngày nay, sự trị vì của Đức Chúa Trời dựa trên Kinh Thánh bên ngoài chúng ta và dựa trên Thánh Linh bên trong chúng ta—2 Ti. 3:16-17; La. 8:5, 14.
 3. Khi các trưởng lão bước theo Thánh Linh mà bàn bạc các sự việc thì sẽ không chuyên chế mà cũng không dân chủ nhưng thần quyền, tức sự trị vì của Đức Chúa Trời.
- E. Vị vua đứng dẫn giữa con dân Israel là người được lời Đức Chúa Trời chỉ dẫn, cai trị, trị vì, và kiểm soát—Phục. 17:14-20:
1. Trong các Hội thánh ngày nay cũng nên theo cùng nguyên tắc này—Công. 13:1-4a.
 2. Để quản trị Hội thánh, các trưởng lão phải được cấu tạo bằng lời Đức Chúa Trời—Côl. 3:16:
 - a. Kết quả là họ sẽ ở dưới chính quyền của Đức Chúa Trời, dưới sự trị vì và kiểm soát của Đức Chúa Trời.
 - b. Tự phát, Đức Chúa Trời sẽ ở trong các quyết định của họ, và các trưởng lão sẽ đại diện Đức Chúa Trời để quản lý các sự vụ của Hội thánh; loại quản lý này là thần quyền.

III. Lời của Đức Chúa Trời được nói qua Môi-se mô tả các phương diện của nếp sống Hội thánh dưới sự cai trị của Đức Chúa Trời—Phục. 1:1:

- A. Khi vận dụng chính quyền của Ngài, Đức Chúa Trời đòi hỏi con dân Israel thờ phượng Ngài tại một nơi duy nhất—Giê-ru-sa-lem—trung tâm thờ phượng được Ngài lựa chọn; họ không có quyền chọn địa điểm theo quan niệm của họ—12:1-12:
1. Chỉ có nơi mà Đức Chúa Trời đặt danh Ngài mới có thể là trung tâm thờ phượng của dân Ngài—c. 5.
 2. Dân Đức Chúa Trời được định sẽ đến núi Si-ôn, nơi duy nhất được Đức Chúa Trời chọn lựa cho việc thờ phượng tập thể.
 3. Đức Chúa Trời đã lựa chọn một nơi thờ phượng duy nhất vì mục đích gìn giữ sự hiệp một của dân Ngài—Thi. 133:1.
- B. Đức Chúa Trời chăm lo cho nhu cầu của tất cả những ai thuộc về sự biểu lộ của Ngài—Phục. 12:19; 14:27-29:
1. Trong thuật ngữ Tân Ước, điều này có nghĩa là Đấng Christ chăm lo cho từng chi thể của Thân thể Ngài—1 Cô. 12:14-27; Phil, 4:14-20.
 2. Trong nếp sống Hội thánh, chúng ta nên yêu Chúa Jesus, yêu Thân thể Ngài và chăm lo cho nhu cầu của mọi chi thể—2 Cô. 8:1-15.
- C. Nếu dân Đức Chúa Trời chu cấp người nghèo, Đức Chúa Trời sẽ ban phước cho họ trong mọi công việc của họ và trong mọi điều họ đặt tay vào làm—Phục. 15:10:
1. Trong nếp sống Hội thánh ngày nay, chúng ta nên vui mừng khi chu cấp cho người nghèo, biết rằng Đức Chúa Trời sẽ ban phước cho chúng ta—2 Cô. 9:1-12.
 2. Xử lý ma-môn và dâng của cải vật chất đều liên quan đến sự quản trị của Đức Chúa Trời giữa vòng các Hội thánh trong sự phục sinh—1 Cô. 16:1-3:
 - a. Sự kiện những điều vật chất được dâng lên vào ngày thứ nhất trong tuần cho thấy rằng chúng ta nên dâng chúng trong sự phục sinh, chứ không trong sự sống thiên nhiên của chúng ta—cc. 1-2; Mat. 6:1-4.
 - b. Nếu biết sự sống phục sinh và quyền năng phục sinh, chúng ta sẽ đắc thắng tiền bạc và của cải vật chất, và những gì chúng ta có sẽ được sử dụng cho sự quản trị của Đức Chúa Trời giữa vòng các Hội thánh—1 Cô. 16:1-2; Công. 2:44-45; 4:32-35; La. 15:26.
- D. Phục Truyền Luật Lệ Kí 25:13-16 là quy định về việc có nhiều tiêu chuẩn khác nhau:

1. Sự thực hành bất lương do có nhiều tiêu chuẩn khác nhau là đối trá và chắc chắn đến từ Sa-tan—Gi. 8:44.
 2. Trong sự áp dụng thuộc linh, lên án người khác về một điều trong khi lại biện minh cùng một điều ấy cho chính mình chứng tỏ rằng chúng ta có nhiều tiêu chuẩn khác nhau, tức là có nhiều cái cân khác nhau—một cái cân để đo người khác và một cái cân khác để đo chính mình.
 3. Trong nhà của Đức Chúa Trời, tức Hội thánh (1 Ti. 3:15), chỉ nên có một cái cân dùng để cân mọi người.
 4. Nếu chỉ có một cái cân, chúng ta sẽ công bằng, công chính và chính trực như Đức Chúa Trời, và chúng ta sẽ gìn giữ sự hiệp một và đồng lòng hiệp ý trong Hội thánh—Mat. 7:1-5.
- E. Việc ngăn cấm gieo hai loại hạt giống trong vườn nho của mình hình bóng cho việc ngăn cấm sự dạy dỗ khác trong Hội thánh—Phục. 22:9; 1 Ti. 1:3-4; 6:3; đc. Lu. 8:11:
1. Hội thánh là vườn nho của Đức Chúa Trời, và trong vườn nho này chúng ta chỉ nên gieo một loại hạt giống, tức một loại dạy dỗ—1 Cô. 3:9b; Công. 2:42.
 2. Nếu chúng ta dạy khác, tức gieo nhiều hơn một loại hạt giống thì “sản vật” trong Hội thánh sẽ bị mất mát.
 3. Các sứ đồ dạy cùng một điều cho tất cả tín đồ ở tất cả các nơi và tại tất cả các Hội thánh—1 Cô. 4:17; 7:17; 11:16; 14:33b-34:
 - a. Chúng ta cũng nên dạy cùng một điều trong mọi Hội thánh tại mọi quốc gia trên khắp đất—Mat. 28:19-20.
 - b. Không có ý tưởng nào trong Tân Ước cho rằng một sự dạy dỗ nào đó thì tốt cho Hội thánh này nhưng lại không tốt cho các Hội thánh khác; trái lại, Tân Ước bày tỏ rằng tất cả Hội thánh đều giống nhau trong việc nhận lãnh các sự dạy dỗ—Tít 1:9.
- F. Chỉ bởi đức tin, chúng ta mới có thể sống nếp sống Hội thánh dưới sự cai trị của Đức Chúa Trời—Êph. 1:22-23; 4:15; Còl. 2:19; Ga. 2:16; 3:2, 5-9, 14:
1. Đức Chúa Trời muốn dân Ngài làm bất cứ điều gì Ngài đòi hỏi không phải bởi tự nỗ lực nhưng bởi đức tin—Hê. 10:39—11:1, 6, 9-12; 12:2; 1 Phi. 1:7-8.
 2. Gia tể của Đức Chúa Trời là trong đức tin, và đức tin là cách duy nhất để Đức Chúa Trời thực hiện gia tể của Ngài—1 Ti. 1:4; Ga. 2:20; 2 Cô. 5:7; 4:13.
 3. Hội thánh là “gia đình đức tin”—Ga. 6:10:
 - a. Gia đình đức tin bao gồm tất cả những người là con của Đức Chúa Trời qua đức tin trong Christ Jesus—3:26.
 - b. Mọi tín đồ trong Christ cùng nhau cấu tạo nên gia đình hoàn vũ, tức đại gia đình của Đức Chúa Trời—một gia đình tin nơi Đức Chúa Trời—6:10; Hê. 11:6.